بسم الله الرحمن الرحيم

Facebook/ücretsiz İslami e kitap indir

Şehadet Yayınları

Cep Kitapları Serisi: 1

Müşrik Yapan Ameller

Ebu Sehran es-Suri

İstekleriniz İçin

0 507 332 1002

Önsöz

Hamd, ezelden ebede dek yalnızca Allah'a özgüdür. O'nu över ve O'ndan Peygamber Efendimizi, O'nun ehli beytini ve sahabilerini rahmetiyle kuşatmasını dileriz. Allah Tealâ şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının. Sizler, kesinlikle Müslüman olarak ölün." (3 Ali İmran/102)

"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar vücuda getirip (dünyanın dört bir tarafına) yayan Rabbinizden (emir ve nehiylerine riayetsizlikten) sakının. Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan ve sıla-i rahmi kesmekten korkun. Hiç şüphesiz ki

O, sizin üzerinize Rakîb'tir. (En ince ayrıntısına kadar her halinizi daima gözetendir.)" (4 Nisa/1)

"Ey iman edenler! Allah'tan (emir ve nehiylerine riayetsizlikten) sakının ve doğru olan sözü söyleyin ki, Allah, yaptığınız amelleri kabul etsin ve günahlarınızı affetsin. Allah ve Resulüne itaat eden, elbette ki bütün büyük emel ve beklentilerini elde etmiştir." (33 Ahzab/71)

Bütün hitap ve kitapların başında ifade edilmesi sünnet olan "hamd ve salât" fasılasını ifa ettikten sonra...

Sevgili Kardeşim! Elindeki bu küçük kitapçığın yazılmasının sebebini izah ederek sözlerime başlamak isterim.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bizleri yaratmasındaki tek gaye ayette de belirtildiği üzere sadece ona ibadet etmektir.

"Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." (51 Zariyat/56)

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bizleri yaratmış ve dünyaya göndermiştir. Dünyada olma amacımız ise O'na ibadet etmektir. Bununla beraber Allah'a ibadet etmekle beraber Allah'tan başka ilahlara da ibadet etmememiz gerekmektedir. Bundan dolayı yukarıda mealen vermiş olduğum ayeti bir çok alim şu şekilde tefsir etmişlerdir:

"Cinlerin ve insanların yaratılmasındaki temel gaye ibadette Allah'ı birlemektir. Sadece Allah'a ibadet etmeleri ve Allah'tan başkasına da ibadet etmemeleridir."

Allah'tan başkasına ibadet etme ameline Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şirk ismini vermiştir. Şirk sadece ama sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya ait olan bir hakkı yaratılmışlara vermektir. Bu ise kişinin bütün

ibadetlerini boşa götürmektedir. Diğer bir ifade ile kişi ne kadar Allah'a ibadet ederse etsin, ne kadar namaz kılıp oruç tutarsa tutsun şayet herhangi bir konuda Allah'a şirk koşarsa yapmış olduğu bütün ameller boşa gidecek, kıyamet gününde de Allah korusun hüsrana uğrayanlardan olacaktır. Bakınız Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan (günah)ları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur." (4 Nisa/48)

"Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları, dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a ortak koşan, kuşkusuz, derin bir sapıklığa düşmüştür." (4 Nisa/116)

"Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere «Eğer Allah'a ortak koşarsan elbette amelin boşa çıkar ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun» diye vahyedildi." (39 Zümer/65)

Bu verdiğim ayetlerde Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kendisine şirk koşan kimseyi asla bağışlamayacağını bildirmektedir. Özellikle sonuncu ayet olan Zümer Suresi ayeti Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın tüm rasullere bu önemli noktayı vahyettiğini göstermektedir.

Sevgili Kardeşim! Bildiğin üzere yaklaşık 14 asır önce Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i Mekke toplumuna peygamber olarak göndermişti. Dikkat edersen o toplumu "Mekkeli Müşrikler" olarak isimlendiriyoruz. Yani Mekke'de yaşayan müşrikler... Belki Mekke'de kendilerine peygamber gönderilen o toplumu yakından tanımıyor olabilirsin. Onun için o

toplumun dini yaşamına dair birkaç önemli hususu burada sana hatırlatmak isterim:

"Cahiliye döneminde yaşayan müşrikler Allahu Tealâ'nın, gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunan şeyleri yaratmada, büyük işleri idare etmede herhangi bir ortağının olmadığına inanıyorlardı. Güzel inançlarından bir tanesi kadere iman etmekti. Allahu Tealâ'nın bütün olacakları henüz olmadan önce takdir etmiş olduğuna inanırlardı. Yine Allahu Tealâ'nın kullarını dilediği şeyle yükümlü tuttuğuna, bazı şeyleri haram, bazı şeyleri helal kıldığına, kulları yaptıkları işlerden dolayı hesaba çekeceğine inanıyorlardı. İbadetle ilgili önem verdikleri konulardan bir tanesi taharetti. Cünüplükten dolayı gusül abdesti almak bilinen bir adetleri idi. Sünnet olmak, tırnak kesmek gibi fıtrat özellikleri olan şeyleri yerine getirirlerdi.

Abdest almayı Mekke müşrikleri, mecusiler ve Yahudiler bilirdi. Onların ibadetleri arasında namaz da vardı. Ebu Zer Resulullah'a *(sallallahu aleyhi ve sellem)* gelip Müslüman olmadan önce namaz kılıyordu. Yahudi, Mecusi ve Araplarca kılınan namaz özellikle saygı ifade eden secde, dua ve zikir gibi fiillerden oluşuyordu.

Cahiliye insanları zekatı bilirlerdi. Bu meyanda misafirleri ve yolcuları ağırlarlar, zayıf ve düşkünlere yardım ederler, yoksullara sadaka verirler, sıkıntı içinde olanlara yardım ederlerdi. Fecir vaktinden başlayarak güneşin batışına kadar oruç ibadetini de biliyorlardı. Kureyş müşrikleri, cahiliye döneminde aşure orucunu tutarlardı.

Mescidde itikafa çekilmeyi de bilirlerdi. Hz. Ömer cahiliye döneminde bir gece itikafta kalmayı adamış, daha sonra Müslüman

olduğunda Resulullah'a *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ne yapması gerektiğini sormuştu. Kısaca cahiliye dönemi müşrikleri her türlü ibadeti biliyorlardı."

İşte buraya dikkat etmelisin... Allah'a ibadet eden, Allah'ı razı etme adına O'na kullukta bulunan bir toplum... Ama bizler bu toplumu nasıl isimlendiriyoruz. "Mekkeli Müşrikler..." Yani onlar Allah'a ibadet etmekle beraber Allah'tan başka varlıklara da ibadet ettikleri için "MÜŞRİK" ismini almışlardır. O halde bizler için asıl önemli olan Allah'a ibadet etmek değildir. Bilakis büyük önem arzeden konu Allah'a ibadet ederken O'na şirk koşmamaktır.

Bilmelisin ki, her ibadetin şartları vardır. O şartlar yerine getirilmeksizin yaptığımız ibadeti Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kabul etmesi mümkün değildir. Örneğin namaz

kılmak için abdest almak bir şarttır. Abdest almaksızın sabahtan akşama kadar hiç durmaksızın namaz kılsan bu kıldığın namazın bir faydası ve bir ecri yoktur. Allah katında da bu namazından dolayı bir ecir alman söz konusu değildir.

Her ibadetin kabul edilmesi için nasıl bazı şartlar var ise aynı şekilde o ibadetleri bozan bazı hallerde vardır. Örneğin konuşmak namaz ibadetini bozar. Sen bütün şartlarını yerine getirerek namaz kılsan ancak namazı bozan herhangi bir şey yapsan bu namazın senden kabul olunmayacaktır. Örneğin güzel bir şekilde abdest alsan, bütün şartlarını yerine getirerek namaz kılsan ancak namazda konuşsan yürüsen bu namazın kabul olunmayacaktır. Allah katında bu namazından dolayı da bir ecir alman söz konusu değildir.

Bilmelisin ki Müslüman olmak ve Müslümanca yaşamak en büyük ibadettir. Müslüman olabilmenin ve Müslümanca yaşamanın bazı şartları vardır. Bu şartları yerine getirmediğin sürece kendini ne kadar "Müslüman" olarak isimlendirsen de bu senden kabul edilmeyecektir.

Aynı şekilde Müslüman olmanın şartlarını yerine getirsen dahi senden "Müslüman" ismini kaldıracak ve seni müşrik yapacak amellerden de kaçınman gerekir. Bütün şartlarına uyarak Müslümanca yaşamaya çalışırsan ancak senin İslam'ını bozacak, seni müşrik yapacak tek bir amel yapsan Allah muhafaza kıyamet gününde hüsrana uğrayanlardan olursun. Tıpkı Mekkeli müşrikler gibi... Yukarıda izah ettiğim gibi onlar da Allah'ı razı etmek, Allah'a yakınlaşmak için ibadetler yapmışlardı. Ama Allah'a şirk

koştukları için bu yaptıkları amellerden hiç-bir ecir alamadılar. Onlar kıyamet gününde de hüsrana uğrayanlardan olacaklardır.

İşte sevgili kardeşim! Şu an okumuş olduğun bu küçük risale kişiyi müşrik yapan, onun bütün yaptıklarını iptal eden amelleri kısaca sana açıklamak ve bu sayede öğrendiğinle amel ederek seni müşrik yapacak amellerden uzak durman için kaleme alınmıştır. Şirke düşüren amelleri bilmen gerekir ki onlardan uzak kalmalısın. Bilmeden dahi olsa seni şirke düşürecek bir amel yaparsan Allah muhafaza daha önce yaptığın bütün ameller boşa gidecektir. Ve sen kıyamet gününde tıpkı Allah'a ibadet eden ama Allah'a şirk koşmaktan uzak duramayan Mekkeli müşrikler gibi hüsrana uğrayanlardan olursun. Bu yüzden bu küçük risaleyi iyice okuman, idrak etmen, kalbine yerleş-

tirmen ve bütün hayatında seni şirke düşürüp müşrik yapacak amellerden uzak durman gerekmektedir.

"Bu Kur'an insanlar için bir açıklama, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar içinse bir hidayet ve öğüttür." (3 Ali İmran/138)

ŞİRKE DÜŞÜREN AMELLER

1- Allah'ın Şeriatini Değiştirmek

Sevgili kardeşim! Şeriat kelimesinin sözlükte anlamı gidilen yol demektir. Kur'ani bir terim olarak ise Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kulları için koyduğu kanunlar demektir. Bütün emirler, yasaklar ve aynı şekilde Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* suçlular için öngördüğü cezalara şeriat denir. Örneğin namaz, oruç, zekat, hac gibi emirlerin hepsi Allah'ın birer şeriatidirler. Yine içki içmemek, zinaya yaklaşmamak, faiz yememek gibi bütün yasaklarda Allah'ın şeriatidirler. Aynı şekilde bu yasakları işleyenlere dair Allah'ın koymuş olduğu cezalarda O'nun bir şeriatidir. Örneğin hırsızın elinin kesilmesi, zina eden kişinin bekar ise yüz değnekle evli

ise taşlanarak öldürülmek suretiyle cezalandırılması Allah'ın birer şeriatidirler.

Allah'ın indirdiği şeriati değiştirmek Allah'a karşı açık bir düşmanlıktır. Böyle bir amel kişiyi dinden çıkaran en büyük şirklerdendir. Kim Allah'ın şeriatini değiştirir yerine başka şeriatler koyarsa bu kimse diliyle defalarca Müslüman olduğunu iddia etse de kendisi apaçık müşriklerden olur. Aynı şekilde böyle bir amelde bulunan kişi açık bir şekilde ilahlık ve rablik iddiasında bulunmuştur. Zira şeriat koymak, yani insanlar için emir ve yasaklar belirlemek, yasaklara uymayanlara cezalar vermek sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya hastır.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* insanoğlunu bizzat kendisi yarattığı için onu en iyi tanıyan da yine Allahu Tealâ'dır.

"Yaratan hiç bilmez mi? O en gizli şeyleri bilir, Her şeyden hakkı ile haberdardır." (67 Mülk/14)

İnsanoğlunu Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* yaratmıştır ve insanın yaşamına dair emirler ve yasaklar koyma hakkı da sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya aittir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

"...Hüküm ancak Allah'a aittir. O, size, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretti. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler." (12 Yusuf /40)

Gördüğün üzere bu ayet hüküm koyma yetkisini sadece Allah'a has kılmaktadır. Sadece Allah emir ve yasak koyabilir. Sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* cezalar öngörebilir. Allah'tan başka bu hakka sahip olan ne bir insan ne de bir cin vardır. Her kim ki böyle bir hakka kendisinin de sahip oldu-

ğunu iddia ederse Allah'a ait en belirgin hakkı Allah'tan çalmaya kalkışmış, O'na şirk koşmuş olur.

Tarihte, Allah'a ait bu hakkı gasbedenler elbette olmuştur. Bunların en canlı örneği hepimizin bildiği Firavundur. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bidirdiğine göre Firavun şöyle demiştir:

"Firavun, Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilah tanımıyorum (dedi)." (28, Kasas/38)

"(Firavun) Derhal (adamlarını) topladı ve (onlara) bağırdı: Ben, sizin en yüce Rabb'inizim! dedi." (79, Naziat/23-24)

Gördüğün üzere Firavun ilk ayette ilahlık iddiasında bulunmuş ikinci ayette ise kendisini apaçık bir şekilde "Rab" olarak isimlendirmiştir. Ancak burada senin zihninde hemen yanlış bir düşünce uyanıp Firavunun bu

iddiasını "Gökleri, yeryüzünü yaratmak, gökten su indirmek, o su ile yeryüzünden bitkiler çıkarmak" şeklinde algılamamalısın. Zira tarihte hiç kimse böyle komik iddialarda bulunmamıştır. Buna karşılık Firavun'un iddiası tüm İslam alimlerinin kitaplarında da dile getirdikleri gibi şu şekildedir:

"Benden başka hiç kimse emir ve yasak koyamaz. İnsanların yaşamlarına dair bütün emir ve yasakları ben belirlerim. Eğer benim belirlediğim kanunlara uymazlarsa onlara verilecek cezaları da en iyi bir şekilde ben belirlerim. Tüm emirler, yasaklar, cezai kanunların çıkış noktası benim. Benden başka bu yetkiye sahip olan kimse yoktur."

Evet kardeşim... Tüm İslam alimleri Firavunun ilahlık ve rablik iddiasını bu şekilde değerlendirmişlerdir. Bundan dolayı günümüzde de Allah'ın indirdiği hükümlere itibar

etmeyip, kanun ve yasa koyanlar, cezai müeyyideleri belirleyenler tıpkı Firavun gibi ilahlık ve rablik iddia etmişler ve Allah'a karşı şirk koşmuşlardır.

Firavunun söylediği bu cümlenin benzerleri günümüzde şu şekilde dillerde dolaşmaktadır:

"Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir."

"Kanun koyma yetkisi sadece seçilmiş milletvekillerine aittir."

"Egemenlik milletindir. Herkes ona ram olmalı."

"Hiçbir güç meclisin üzerinde olamaz."

"Meclis iradesini vesayet altına alacak hiçbir güç yoktur."

İşte tüm bu sözler açık bir şekilde kişinin kendisini ya da parlamento, meclis gibi başka bir iradeyi Allah'tan başka rab edin-

mesi, Allah ile beraber ilah edinmesidir. Kişi bu sözleri dilinden sarfetmekle beraber bunun üstüne bir de bizzat bu cümlelerde olduğu gibi kendisini yetki sahibi, hüküm sahibi, kanun ve yasa çıkarmada yetkili merci kabul ediyorsa işte bu tam anlamıyla Firavun iddiasının aynısıdır. Böyle iddialarda bulunan insanlar Firavun gibi azmış, haddi aşmış ve dinden çıkmışlardır.

Konuyu daha iyi anlaman için günümüz açısından somutlaştırmanın faydalı olacağını düşünüyorum. Bugün yeryüzünde birçok devlet vardır. Ve bu devletlerin hemen hemen hepsinde Allah'ın şeriati, Allah'ın emir ve yasakları, Allah'ın koyduğu cezai müeyyedeler kaldırılmıştır. Yerine insanlar parlamento dedikleri meclislerinde yeni yasalar, emirler, yasaklar ve cezai müeyyideler koymuşlardır. Örneğin içki içmeyi, zina et-

meyi, faiz yemeyi serbest bırakmışlar, Allah'ın emirlerini yasaklamışlar, Allah'ı kızdıracak suçlar işleyenlere ise Allah'ın öngördüğü cezaları vermemişlerdir. Allah'ı kızdıran birçok amel bu ülkelerin parlamentolarında çıkarılan kanunlarla serbest bırakılmıştır. Şayet herhangi bir suça ceza verilmek istendiğinde de verilecek bu cezayı Allah belirlememiş bilakis kendileri belirlemişlerdir. Örneğin Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kasten adam öldüren kimsenin öldürülmesi gerektiğini emretmiş ancak onlar Allah'ın bu konudaki şeriatini değiştirerek başka cezalar vermişlerdir. Aynı şekilde Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* hırsızın elinin kesilmesini emretmiş ancak bu devletlerin yöneticileri bunu da değiştirerek hırsızlara başka başka cezalar vermişlerdir.

Bilmelisin ki “Akşam namazının farzı üç rekat değil 7 rekattır” diyen kimse nasıl açık bir şekilde müşrik olursa aynı şekilde “Hırsıza ancak 2 yıl ceza verilebilir” diyen de açık bir şekilde müşrik olmuştur. Bir de koyduğu bu kuralı insanlara zorla dayatan, yönettiği ülkenin bütün insanlarına kendi koyduğu hükümleri uygulayan, insanları yönetmek için yeni anayasalar hazırlayanlar Allah’a en belirgin sıfatında şirk koşmuşlardır.

Sonuç olarak günümüzde Allah’ın şeriati dünyanın birçok ülkesinde değiştirilmiş yerine parlamentolarda çıkarılan anayasalar getirilmiştir. Bu anayasaları hazırlamak, uygulamak, onaylamak, destelemek açık bir şekilde kişiyi müşrik yapan amellerdendir. Konuya dair aslen söylenebilecek söz çoktur. Ancak şimdilik bununla yetiniyor ve bir diğer başlığa geçiyorum.

2- Allah'ın Şeriati İle Hükmetmemek

Yukarıdaki başlıkta sana Allah'ın şeriatini terk eden, yeni şeriatler, kanun ve yasalar çıkararak hüküm koyanlardan bahsettim. Günümüz devletlerinde bu amelin ismi yasamadır ve parlamento tarafından yerine getirilir. Bu başlıkta ise parlamentolar tarafından çıkarılan kanunların uygulanmasından bahsedeceğim ki onlar bunu "yargı" olarak isimlendirmektedirler.

Bilmelisin ki, nasıl ki Allah'ın şeriatini bırakarak yeni kanun ve yasalar çıkarmak, anayasalar hazırlamak sahibini müşrik yapıyorsa aynı şekilde bu anayasalarla hükmetmek, insanlara bu kanunları uygulamak, Allah'ın indirdiği kitabı terk ederek parlamentolarda çıkan kanunlarla hükmetmekte kişiyi İslam dininden çıkaran kafir ve müşrik

yapan amellerdendir. Zira Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* çok açık ve sarih bir şekilde şöyle buyurmaktadır:

"Her kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir." (5 Maide/44)

"Her kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." (5 Maide/45)

"Her kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir." (5 Maide/47)

Bu ayetlerde görüleceği üzere Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyen kimseleri Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kafirler, zalimler ve fasıklar olarak isimlendirmiştir. Ayetlerin çok açık ve net olması, ayetler üzerinde hiçbir kapalılığın bulunmaması Allah'ın kitabı ile değil de günümüz devletlerinin, parla-

mento ya da millet meclisi dedikleri yerlerde çıkarılan kanunlarla hüküm veren hakimlerin Allah'ın dininden çıktıklarını göstermektedir.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Maide Suresi'nde geçmiş ümmetlerden örnekler vermiş, o ümmetlerin içlerinde bulunan bütün nebilerin, din adamlarının ve yöneticilerin ancak Allah'ın hükümleri ile hükmettiklerini bildirmiştir:

"Şüphesiz biz Tevrat'ı indirdik. İçinde bir hidayet ve bir nur vardır. Allah'a teslim olmuş Nebiler Yahudilere onunla hükmederlerdi. Kendilerini Rabbe adamış kimseler ve alimler de onunla hükmederlerdi." (5 Maide/44)

Aynı şekilde alemlere rahmet olarak gönderdiği Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e de Allah'ın indirdiği ile hükmetmesini emretmiştir.

"(Ey Muhammed) Artık sen de onların aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet." (5 Maide/48)

"Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet." (5 Maide/49)

Ve rasulünü Allah'ın indirdiği hükümleri bırakarak insanların hükümlerine uymaması için açık bir şekilde uyarmıştır.

"Sana gelen haktan ayrılıp ta onların isteklerine uyma." (5 Maide/48)

Bilmelisin ki Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmek Allah'ın kesin bir emridir. Hiçbir kulun bu emirden yüz çevirmesi düşünülemez. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* alemlere rahmet olarak gönderdiği Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e dahi Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmesini emretmiş, hiç kimseyi bu noktada muhayyer bırakmamıştır. Peki bugün Allah'ın indirdiğini terk

ederek günümüz devletlerinin meclislerinde çıkarılan kanun ve yasalarla hükmeden hakimlerin gibi bir ayrıcalığı vardır? Allah'ın en sevgili kuluna dahi bu hususta bir ayrıcalık tanınmamıştır. Acaba günümüz hakimleri kendilerini Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'den daha mı üstün görmektedirler de O'nun dahi yapmasının yasak olduğu bir ameli icra etmektedirler. Sapkınlıktan Allah'a sığınırız.

Bu başlıkta da söyleyeceklerim bundan ibarettir. Daha önce de dediğim gibi konuya dair söylenecek daha çok söz vardır. Ancak anlaşılır olması adına konuyu olabildiğince kısa tutmaya gayret ettim. Hiç şüphesiz başarı Allah'tandır.

3- Tağutları İnkar Etmemek

Sevgili Kardeşim! Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kitabında çok açık bir şekilde Müslü-

man olabilmemiz için tüm tağutları reddetmemiz gerektiğini, onlardan uzaklaşarak kaçınmamızın vacip olduğunu beyan etmiştir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırd edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a inanırsa, sağlam bir kulpa yapışmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her şeyi işitir ve bilir." (2, Bakara/256)

"Kim tağutu inkar ederse..." Buradaki "tağut" kelimesi dikkatini çekmiştir. Tağut... Yani Allah'ın yasaları dururken kendi yasalarını kendisi yapıp, bu yasalara kendisi tabi olduğu gibi başkalarını da uymaya zorlayan ve bu şekilde haddi aşan kurum, kuruluş, devlet, nefis, şeytan adı altında her şey tağut kelimesinin bünyesinde yerini alır. Daha açık bir ifadeyle 1. ve 2. başlıkta verdiğim Allah'ın şeriatini değiştiren ve Allah'ın in-

dirdiği hükümlerle hükmetmeyenler tağutların ta kendileridir.

Kesinlikle hiçbir şekilde kopması söz konusu olmayan kulpa sarılman için öncelikle yapman gereken hayatından tüm tağutları çıkarmandır. Zira ayette de göreceğin üzere tağutu reddetmek sağlam kulpa tutunabilmenin ilk şartıdır. Daha sonra ise Allah'a iman etmen lazım. İşte bu ayet tevhid kelimesi La İlahe İllallah'ın en güzel açılımıdır.

"*La İlahe*" diyerek reddersin, *"İllallah*" diyerek de kabul... "*La*" hayır demektir. Yani Allah dışında ki tüm ilahların varlığına, yasalarına hayır! "*İllallah*" yani Allah'ın ilahlığına, koyduğu yasalara ise evet! Önce red, sonra kabul! Önce inkâr, sonra iman! Önce isyan, sonra itaat!

Dikkat edersen yukarıda "tağut" kelimesi hakkında genel bir tanım yapmama karşılık

burada özellikle yaşadığımız şu toplumun tağutlarından bahsetmek istiyorum. Çünkü Allah Resulü'nün davet metodunda bu vardı. Açık bir tebliğ...

Bildiğin gibi bugün demokrasi adı altında İslam dışı bir din anlayışı var yaşadığımız ülkede. Yani Hakkın ne dediğinin hiçbir önemi olmadan halkın ne dediğini önemseyen çoğulculuk anlayışı... Halbuki yazımızın başından beri anlattığımız "Hâkimiyet" hakkı ancak ve ancak Allah'ın hakkıyken, bu hak üç beş yılda bir yapılan seçimlerle Allah'tan alınıp seçilen parlamenterlere veriliyor. Ve yine Allah'ın kitabına göre zina, içki, faiz, yetim malı yemek, kumar gibi ameller haram kılınmışken, demokrasi dininin kutsal kitabında bunların hepsi helal kılınıyor. Hatta helal kılındığı gibi bu haram amellerin daha kolay yapılabilmesi için şartlar da sağlanıyor.

Nasıl mı? İçki fabrikalarına bizzat T. C devleti tarafından ruhsat verilmiş, içki üretim ve tüketimi devlet güvencesinde devam etmektedir.

Fuhuş yuvaları olan genelevler devlet korumasında devlet kurumu gibi işlemektedir.

Allah'ın faiz yiyen kimsenin şeytan çarpmış gibi kalkacağını söylediği haram para, bugün birçok insanın canını yakmasına rağmen zenginlerin elinde bankalar vasıtasıyla dönüp durmaktadır. Ve daha nice nice örnekler...

İşte Allah'ın helallerini haram, haramlarını helal kıldıkları, Allahın kitabı dururken kendi kitaplarını yazarak yeni bir din çıkardıkları, hâkimiyet yalnızca Allah'ın hakkıyken bunu Allah'tan alıp parlamenterlere verdikleri, en kısa ve net ifadeyle iman etmenin esası olan "La İlahe İllallah

Muhammedun Resulullah" cümlesinden razı olmadıkları için şu anki devlet bir tağuttur. Bu tağuta gerek dolaylı yoldan, gerekse direk destek verenler de bu tağutun neferleridir.

Ve yine hangi niyetle olursa olsun yukarıda saydığım özellikleri üzerinde taşıyan herkes tağut kavramının içine girdiğinden dolayı Allah'ın asla affetmeyeceği, kişiyi ebediyen Cehennem ehlinden kılacak şirk amelini işlemiş olur.

O halde yapman gereken ilk şey yukarıda da belirttiğim gibi öncelikle tüm tağutları reddetmendir. Yani öncelikle Allah'a şirk koşmayı bir an önce terketmen gerekir.

Bilmelisin ki tağutların reddedilmesi, onlara sevgi beslenilmemesi, onlardan kaçınılması tüm rasullerin ortak daveti olmuştur. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

"Muhakkak ki biz her ümmete –Allah'a ibadet edin ve tağuta kulluk etmekten kaçının- diye tebliğ etmesi için bir rasul gönderdik." (16 Nahl/36)

O halde senin de kendine verdiğin "Müslüman" isminin bir gereği olarak öncelikle tüm tağutları inkar etmen gerekir ki bu şekilde şirkten kurtularak yaptığın ibadetlerin Allah katında karşılığını görebilesin. Allah seni ve bizleri hakkıyla tağutları reddedenlerden kılsın.

4- Tağutların Şeriatine Muhakeme Olmak

Sevgili Kardeşim! Nasıl ki Allah'ın şeriati ile hükmetmek gerekiyorsa aynı şekilde Allah'ın şeriatine de muhakeme olmak gerekmektedir. Buna karşılık Allah'ın indirdiği şeriati terk ederek, Allah'ın kitabına, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in sün-

netine uymayarak günümüz devletlerinin meclislerinde çıkarılan kanunlarla muhakeme olmak, onların kurmuş oldukları mahkemelerden hüküm istemek de kişiyi dinden çıkaran ve müşrik yapan amellerden bir diğeridir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

"Şunları görmüyor musun? Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar da tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağut önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar iyice sapıklığa düşürmek istiyor." (4 Nisa Suresi/60)

Bu ayetin iniş sebebine baktığımız zaman çok ilginç bir rivayet ile karşılaşırız. Rivayete göre bir Yahudi ile bir münafığın arasında sorun çıkar. Yahudi sorunun çözümü için Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in ha-

kemliğine başvurmak ister. Ancak münafık Rasulullah'ın adaletle hükmedeceğini bildiği için Kab b. Eşref denilen bir adamın hakemliğine başvurmak ister. Kab b. Eşref günümüz hakimleri gibi Allah'ın şeriati ile değil de kendi koyduğu kurallarla hükmeden birisidir. Sonuçta Rasulullah'ın hakemliğine başvururlar. Ardından Hz. Ebu Bekir'in hakemliğine başvururlar. Ancak münafık bir türlü razı olmamaktadır. Daha sonra Hz. Ömer'in hakemliğine başvururlar. Hz. Ömer meseleyi dinler içeri girer ve "Rasulullah'ın verdiği hükmü terk edenin hükmü ölümdür" diyerek münafığın kafasını kılıcıyla keser. İşte Faruk olan, hak ile batılı birbirinden en güzel şekilde ayırmayı bilen Ömer (r)'ın tavrı budur. Allah'ın ve Rasulünün hükmü varken başka hükümlere gitmeyi isteyen, o hükümlerle muhakeme olmayı dileyen kimsenin ce-

zası budur işte...

Sevgili kardeşim! Vermiş olduğumuz bu ayet konuya dair en açık ayetlerdendir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bu ayette bir takım insanlardan bahsetmektedir. Onlar Allah'ın, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e indirdiği kitaba ve daha önce indirilmiş kitaplara iman ettiklerini iddia etmektedirler.

"Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar."

Böyle bir iddianın gereği ise Allah'ın kitabı ile muhakeme olmaktır. Kim Allah'ın kitabına iman ettiğini iddia ediyorsa bu iddiasının gereği olarak Allah'ın indirdiği hükümlerle muhakeme olmak zorundadır. Ancak ayette bahsi geçen kişiler bu iddialarının aksine hareket etmektedirler:

"Tağut önünde muhakemeleşmek istiyorlar."

İşte bu, yani Allah'ın kitabı ile değil de insanların hükümleri ile muhakeme olmak Allah'ın gönderdiği kitaplara iman etmemenin bir göstergesidir. Zira Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bütün kitaplarında kişinin Müslüman olarak isimlendirilebilmesi için tağutları inkar etmesi gerektiğini bildirmiştir:

"Halbuki onlar tağutu inkar etmekle emrolunmuşlardı."

Onlar tağutu inkar etmekle, onu kabul etmemekle, ondan uzaklaşmakla emrolunmuşlardı. Ancak bu emri yerine getirmediler. Allah'ın gönderdiği kitaplara iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen bu iddialarının aksine bir amelde bulundular ve tağutların verdiği hükümlerle muhakeme olmak istediler. Bundan dolayıdır ki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bu kimseler hakkında

ayetin sonunda şöyle buyurmaktadır:

"Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar iyice sapıklığa düşürmek istiyor."

İşte bu durum onların dinden çıkması, müşrik ve kafir olarak isimlendirilmesine sebep olmuştur. O halde Müslüman olarak can verebilmenin diğer bir şartı ise aramızda çıkan herhangi bir problemi günümüz devletlerinin parlamentolarında çıkan kanunlarla hüküm veren mahkemelere götürmemektir. Zira böylesi bir amel kişiyi İslam'dan çıkaran ve müşrik yapan bir ameldir. Buna karşılık ise hangi konuda olursa olsun tek kaynak olarak Allah'ın kitabını ve Rasulullah'ın sünnetini esas almalıyız.

5- Tağutlara İtaat Etmek

Sevgili kardeşim! Nasıl ki tağutları inkar etmen, onlara muhakeme olmaman gerekiyorsa aynı şekilde onların kanunlarına, ana-

yasalarına, hükümlerine de itaat etmemen gerekmektedir. Zira itaat etmek ibadet etmenin bir çeşididir. Her türlü ibadet bir itaattir. Bununla beraber bazen itaat etmek ibadet etmek anlamına gelmektedir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bu anlamda şöyle buyurmaktadır:

"Ey Ademoğulları! Ben sizden şeytana ibadet etmeyin, o sizin apaçık bir düşmanınızdır diye emretmedim mi?" (36 Yasin/60)

Dikkat edersen bu ayette Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* insanoğlunu azarlamaktır. Bunun sebebi ise şeytana ibadet etmeleridir. Ancak insanlar hiçbir zaman şeytana senin anladığın tarzda namaz kılmak, secde etmek şeklinde bir ibadette bulunmamıştır. O halde burada düşünmen gerekir. Şeytana nasıl ibadet edilmiştir diye...

Bütün tefsir alimleri bu ayeti şeytana itaat etmek, onun emirlerine uymak, onun isteklerini yerine getirmek şeklinde açıklamışlardır. O halde Allah'ın dışında başka bir merciin emirlerine uymak, Allah'ın emirlerine muhalif konularda onların isteklerini yerine getirmek itaat edilen merciye ibadet etmektir ve sahibini İslam dininden çıkararak müşrik yapar.

Bildiğin üzere ölü eti yemek dinimizce haramdır. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* 14 asır önce Allah'ın bu hükmünü insanlara duyurduğu zaman insanlardan bazıları bunu kabul etmediler. "Bizim kendi elimizle kestiğimiz helal oluyor da Allah'ın öldürdüğü nasıl haram oluyor. Böyle bir şey olamaz" diyerek Allah'ın haram kıldığı ölü etini helal kabul ettiler. Bunun üzerine Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şu ayetini indirdi:

"Şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için vahyederler. Eğer siz onlara itaat ederseniz müşriklerden olursunuz." (6 En'am/121)

İslam alimleri bu ayeti şu şekilde açıklamışlardır: "Yani sizler Allah'ın helal kıldığını haram sayan, Allah'ın haram kıldıklarını ise serbest bırakan kimselere bu hususlarda itaat ederseniz müşrik olursunuz ve bütün amelleriniz boşa gider."

Bu konuda bir başka ayette ise Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Onlar (Yahudi ve Hrıstiyanlar) Allah'ı bırakarak hahamlarını ve rahiplerini (yani din adamlarını) rab edindiler." (9 Tevbe/31)

Allah Resulü *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bir gün bu ayeti okur. O sırada karşısında Tayy kabilesinden, cömertliği ile meşhur Adiy bin Hatem vardır. Kendisi

Hıristiyandır. Ve o esnada boynunda haç takılıdır. Ayeti duyunca itiraz edercesine söze girer ve der ki:

"Biz din adamlarımıza ibadet etmedik ki... Onları rab edinmedik ki..."

Resulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ise şöyle cevap verir:

"Sizin din adamlarınız Allah'ın haram kıldıklarını helalleştirdi. Allah'ın helal kıldıklarını ise haramlaştırdı. Siz de onlara itaat ettiniz. İşte sizin din adamlarınıza ibadetiniz bu şekilde olmuştur."

Subhanellah... Görüyorsun değil mi kardeşim! Allah'ın izin vermediği konularda insanlara itaat etmek onlara ibadet etmekmiş.... Allah'ın razı olmadığı konularda insanların peşinden gitmek Allah'a köleliğin yanında insanlara da köle olmakmış... Peki nerede kaldı İslam? Hani İslam sadece yerle-

rin ve göklerin rabbine kölelik yapmaktı... Sadece O'nun emirlerine bağlı kalmak, O'nun sözlerine itaat etmekti.

Görmüyor musun kendilerini Allah'ın en sevgili kulları olarak isimlendiren Yahudi ve Hıristiyanlar alimlerine, din adamlarına, yöneticilerine Allah'ın izin vermediği konularda itaat edip uydukları için "Kafir" ve "Müşrik" ismini almışlardır. Allah onların bu amellerini "Yöneticilerine ibadet etmek" olarak isimlendirmiştir.

O halde kime itaat ettiğine çok dikkat etmelisin. Şayet Allah'a itaat ediyor, O'nun emir ve yasaklarına uyuyorsan sen ancak Allah'a ibadet ediyorsun demektirr. Ama bunun aksine Allah'ın emir ve yasaklarını hiçe sayan tağutların kanunlarına, anayasalarına itaat ediyorsan bil ki sen tağutlara ibadet ediyorsun demektir. Kendini ne kadar

Müslüman ve salih kul olarak isimlendirirsen isimlendir, ne kadar namaz kılarsan kıl, böyle bir durumda sadece Allah'a ibadet etmek emrine uymadığın için İslam dininden çıkmış ve müşriklerden olmuş olursun. Allah seni ve beni böylesi bir durumdan muhafaza buyursun.

6- Tağutlara Yasama Yetkisi Vermek

Sevgili Kardeşim! Geçen satırlarda sen öğrendin ki, Allah'a ait olan bir hakkın Allah'tan gaspedilmesi, kullara verilmesi kişiyi müşrik yapan amellerdendi. Ve yine öğrendin ki, teşri, yasama, hakimiyet hakkı sadece ama sadece Allah'ındır. Her kim ki bu hakkı kendi üzerinde görürse, ilahlık ve rablik iddiasında bulunarak haddi aşmıştır. Ve aynı şekilde her kim de sadece Allah'a ait olan bu hakkı Allah'tan başkalarına tahsis ederse

Allah'a şirk koşmuştur ve müşriklerden olmuştur.

Bilindiği üzere yıllardır bu ülke de belirli zaman aralıklarında parlamentoya vekil tayin etmek için seçimler yapılmakta, insanlar hafta sonu bir Pazar günü koşarak sandık başlarına gitmekte ve her hangi bir partiye oy vermekte ya da hiçbir partiye oy vermeden boş oy atmaktadırlar. Belirli bir oy oranına sahip olan partilerin milletvekilleri demokrasinin ibadet yeri olan parlamentoya girerek bir müddet orada çıkardıkları kanun ve yasalarla tüm ülkeyi yönetmeye çalışmaktadırlar. Görevde kaldıkları sürece bir çok kanun ve yasa çıkarmakta, çıkardıkları bu kanun ve yasalarla insanları yönetmektedirler.

Ey kardeşim bil ki! İster her hangi bir partiye oy vermek suretiyle olsun, isterse de

boş oy kullanmak suretiyle olsun bugün yaşadığımız şu ülkede belirli aralıklarla yapılan demokratik seçimlere katılarak oy kullanmak apaçık bir şekilde Allah'a şirk koşmanın ve müşrikliğin kendisidir.

Bil ki bugün demokrasinin parlamentolarında kanun ve hüküm çıkaran, yasa koyan, hüküm vaaz eden bütün parlamenterler birer tağut konumundadırlar. Bu yüzden sana emredilen tağutu inkar etmendir. Yoksa kendin için belirli seçim dönemlerinde yeni yeni tağutlar seçmen, Allahu Tealâ tarafından sana emredilmemiştir. Sana tağutları reddetmen, inkar etmen ve onları tanımaman emredilmiştir. Bu emre rağmen her üçbeş yılda bir kendine yeni tağutlar seçmek üzere demokratik sistemin öngördüğü bir şekilde seçimlere katılman, işte Allah'ı inkar

ederek tağutlara iman etmenin en açık göstergesidir.

Diğer taraftan bu seçimlere katılmak hükmetme, yönetme ve idare etme yetkisini Allah'tan başkasına yani milletvekillerine vermek olduğu için sahibini İslam dininden çıkaran bir ameldir.

Bil ki; İslam'da yönetme, idare etme, kanun ve yasa çıkarma hakkı ancak Allahu Tealâ'ya aittir. Allah'tan başka hiçbir kimsenin, insanların yaşamlarına dair kanun ve hüküm çıkarma yetkisi yoktur. İnsanı Allahu Tealâ yaratmıştır ve insanoğlunun uyması gereken kuralları ancak O belirleyecektir.

"Hüküm ancak Allah'a aittir. O, kendisinden başka hiçbir şeye tapmamanızı emretmiştir. İşte en doğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." (12, Yusuf /40)

"Hüküm ancak Allah'ındır. Ben ona tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnız ona tevekkül etsinler" (12, Yusuf/67)

Hüküm ancak Allah'ındır. Allahu Tealâ bizleri yaratmış ve uymamız gereken kuralları resulleri vasıtasıyla bizlere bildirmiştir. Ve son Resul Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)* aracılığı ile de uymamız gereken emirlerini, kaçınmamız gereken yasaklarını ve bu yasaklara uymayanlara karşı uygulanması gereken cezai müeyyidelerini çok açık bir şekilde bizlere bildirmiştir.

Burada örnek vermek gerekirse Allahu Tealâ bizlere belirli vakitlerde yine belirli rekatlerde namaz kılmamızı, Ramazan ayında oruç tutmamızı ve bunun gibi daha bir çok ameli emretmiştir. Yine Allahu Tealâ içki içmeyi, faizi, zina etmeyi, kumar oynamayı, yetimlerin mallarını haksız bir şekilde

yemeyi bizlere yasaklamıştır. Ve bu yasaklara uymayan kimselere de dünya da uygulanmak üzere belirli cezalar tayin etmiştir. Hırsızlık yapanın elini kesmek, zina eden kimseye bekar ise yüz değnek vurulması, evli ise recmedilmesi Allahu Tealâ'nın koymuş olduğu bu cezalardan birer örneklerdir.

Bilindiği üzere bugün yaşadığımız bu ülkede insanların seçmiş olduğu vekiller vasıtasıyla Allah'ın emir ve yasakları bütünüyle bir kenara atılmış ve yine Allah'ın suçlular için öngördüğü dünyevî cezalar hiçe sayılmıştır. Bunun en çarpıcı örneğini bizler bugün türban meselesinde görmekteyiz. Zira Allahu Teala kadınlara örtünmelerini emrederken, bugün bu emir görmezden gelinerek yasaklanmıştır. Allahu Tealâ içki içilmesini, kumar oynanmasını, faizle alış verişte bulunmayı haram kılarken bugün bu yasakla-

rın hepsi bir kenara itilmiş ve serbest bırakılmıştır. Allahu Tealâ'nın suçlular için öngördüğü cezalar hiçe sayılmış, demokrasinin ibadethaneleri olan parlamentoda çıkarılan kanunlarla suçlular için yeni yeni cezalar belirlenmiştir. Allahu Tealâ hırsızın elinin kesilmesini isterken, bugün hırsızlar için belirli sürede hapis cezaları öngörülmektedir. Ve bunun gibi sayamayacağımız nice şeyler bu parlamentolarda yapılmaktadır.

Ey Kardeşim! Allah sana ve bizlere rahmet etsin. Bizleri dininden ayırmasın ve kendisine şirk koşmaktan bizleri sakındırsın. İşte tüm bu cinayetler, tüm bu suçlar senin belirli zamanlarda sandık başına giderek oy atman suretiyle idareye sahip olan vekiller eliyle işlenmektedir. Ve sen bu suçları işleyeceklerini bildiğin halde onlara oy atmak suretiyle suçlarında onlarla ortak olmaktasın.

Yukarıda da söylediğimiz gibi hüküm koyma, kanun çıkarma, suç ve ceza belirleme yetkisi sadece ama sadece Allah'a ait iken, sen bu yetkiyi Allah'tan alıp insanlara vermektesin. Sandık başına giderek oy kullanmak suretiyle adeta şöyle haykırmaktasın:

"Ey şu partinin adayları! Ben sizi, bizleri yönetmeniz için vekil tayin ediyorum. Sizler ülke yönetiminde söz sahibi olarak kendi çıkardığınız kanun ve yasalarla bizleri en iyi şekilde yönetin. Bizler için uymamız gereken kanunlar çıkarın, yasaklar belirleyin ve sizin belirlediğiniz yasaklara uymayanlar içinde cezai müeyyideler tayin ederek onları insanlar üzerinde uygulayın."

İşte ey okuyucu! Senin bu fiilinin Allah'ın kitabında tek bir karşılığı vardır, o da Allah'a ortak koşmaktır ve müşrikliktir. Ve böyle bir amelden, böyle bir fiilden tevbe ederek uzak

kalmadığın sürece yerin ebedi cehennem olacaktır. Böyle bir sondan Allah'a sığınırız.

7- Kafirleri Veli Edinmek

Arapça'da velayet Türkçe'de dostluğun karşılığı olmakla beraber aslen çok daha geniş bir kavramdır. Zira her türlü yardımlaşma, ittifak ve destek vermek velayetin kapsamına girmektedir.

İslam düşmanı hükümetleri, Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyen sistemleri, Allah'ın kitabına muhalif yasa koyan devletleri desteklemek, korumak, onlara yardım etmek, şirk sistemlerinin ayakta kalması için çalışıp çabalamakta kişiyi dinden çıkaran, müşrik yapan amellerdendir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri veli (dost) edinmeyin." (4 Nisa/144)

"Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri veli edinmesinler. Kim böyle yaparsa Allah ile dostluğu kalmaz. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) müstesnadır. Allah size kendisinden korkmanızı emrediyor ve dönüş Allah'adır." (3 Al-i İmran/28)

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bu ayetlerde kafirleri veli edinmemiz gerektiğini bizlere bildirmiş, onları veli edinenlerin Allah ile hiçbir bağlarının kalmadığını söylemiştir. Bundan dolayı müşriklere ve kafirlere gerek dili ile gerekse diğer kuvvet unsurları ile yardımda bulunan, Müslümanlara karşı onlara yardım eden açık bir şekilde Allah ile bütün bağını kesmiştir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Ey iman edenler, Yahudileri de hıristiyanları da veliler edinmeyiniz. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden kim onları

veli edinirse, muhakkak o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." (5 Maide/51)

Bu ayette de Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Yahudi ve Hrıstiyanları veli edinen, onlara yardım edip destek sağlayan kimselerin onlar gibi olduklarını bildirmektedir. Yahudi ve Hrıstiyanlardan nasıl uzak olmamız gerekiyorsa, onları dost tutanlardan da aynı şekilde uzak olmamız gerekmektedir. Yahudi ve Hrıstiyanlara düşmanlık yapmak nasıl vacipse onları dost tutanlara da aynı şekilde düşmanlık beslememiz vaciptir.

Sevgili Kardeşim! Buraya kadar şunu öğrendin ki, Allah'ın nizamını yürürlükten kaldıran, Allah'ın kitabını hükümsüz kılan, Allah'ın emirlerini ve nehiylerini iptal eden tüm beşeri sistemler Şeytana hizmet eden kafir sistemlerdir. Elbette ki bu sistemler

destekçileri ve yardımcıları olmaksızın varlıklarını sürdüremezler. Bundan dolayı kendilerini koruması için asker ve polisler edinirler. Bu asker ve polislerin görevi bu şirk sistemlerini korumak, onlara karşı gelenleri yakalamak ve devletlerine teslim etmektir.

İşte günümüz şirk sistemlerinde bu görevleri icra edenler, kafir ve zalim idareleri veli edinen, onlara destek veren, kafir idarelerin varlığını koruyabilmesi için canla başla çalışan bu kimseler Allah'ın düşmanlarını dost edindikleri için Allah'ın dininden çıkmışlar, şeytanların dinine girmişlerdir. Nasıl ki bu kafir sistemlerden uzak olmak, onları tanımamak, onlara düşman olmak gerekiyorsa, bu devletleri koruyan, ayakta durmasını sağlayan destekçilerinden de beri olmak, onlara karşı sevgi beslememek, onlarında

Allah'ın düşmanları olduğunu bilmek gerekir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Melekler, kendi nefislerine zulmedenlerin canlarını alırken derler ki: 'Ne halde idiniz?' Onlar: 'Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik.' derler. (Melekler de:) 'Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?' derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?" (4, Nis/97)

Bu ayetler Müslüman ve mü'min olduklarını iddia ettikleri halde yaşadıkları meskenleri bırakamayan ya da maaş ve emeklilik gibi rızık endişesi taşımaları sebebiyle müşriklerin saflarını terk etmeyenler hakkında nazil olmuştur. Allah bu kimseleri *"nefislerine zulmedenler"* olarak vasıflandırmaktadır. Yine bu ayette Allahu Tealâ, meleklerin onların canlarını alırken kendilerine ilk olarak "*Ne halde idiniz?*" diye sorduklarını ha-

ber vermektedir. Yani siz hangi safta idiniz? Şeytanın dostlarının, şirk kanunlarının yardımcılarının safında mı yoksa Rahman'ın dostlarının, şeriatinin yardımcılarının safında mı?

Eğer Meleklere verilecek cevap şirk kanunlarının saflarında oldukları şeklinde olursa hemen *"biz yeryüzünde zayıf kalmış kimselerdik"* şeklinde sudan bahanelere sığınacakladır. Nitekim bugün de biz kendilerine bu batıldan uzak durmalarını nasihat ettiğimizde çoğu zaman bizlere de bu şekilde sudan bahaneler ileri sürüyorlar. Ancak o gün melekler onların bahanelerini kabul etmeyecekler ve kendilerine *"Allah'ın arzı geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya"* diyecekler. Bizde bugün şirkin yardımcılarına ve beşeri kanunların askerlerine aynı şeyi söylüyoruz. Hala elinizde cehennem ateşinden

kurtulmak için fırsat var. Ve Allah'ın arzı geniştir. Rızık kapıları ise çoktur. Şirkin saflarından hicret edin. Tağutun askerliğini terk edin.

8- Allah'tan Başkasından Yardım İstemek

Sevgili Kardeşim! Bir gün Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* çok küçük yaşta olan İbn-i Abbas'a der ki:

"Ey çocuk! Allah'ın sana fayda vereceği kelimeleri sana öğreteyim mi? Sen onları ezberle, Allah da seni korusun. Bir şey istediğinde Allah'tan iste. Birine sığınacağında, Allah'a sığın. Allah'ın dilemediği bir şeye yaratılanların gücünün yetmeyeceğini bil. Zafer, sabırla birliktedir. Her üzüntüyle birlikte bir sevinç, her zorlukla birlikte bir kolaylık vardır."

Dikkat edersen bu alemlere rahmet olarak gönderilen Rasulullah'ın küçücük bir çocuğa öğretisidir.

"Bir şey istediğinde Allah'tan iste. Birine sığınacağında, Allah'a sığın."

Bil ki, güç, kuvvet ve kudret sadece Allah'a aittir. Bundan dolayı üzerimizden bir zararı gidermeye, bir sıkıntıyı yok etmeye ancak Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kadirdir. Ve aynı şekilde bize menfaat vermeye, iyilik dokundurmaya da Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kadirdir. O şöyle buyurur:

"Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa yine O'ndan başka onu giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dokunduracak olursa işte O her şeye gücü yetendir." (6, En'am/17)

"Allah'tan başka sana faydası da olmayan, zarar da veremeyen şeylere de ibadet etme. Eğer böyle yaparsan, o takdirde şüphesiz ki sen, za-

limlerden olursun." (10 Yunus/106)

"Allah sana bir sıkıntı dokundurursa, onu O'ndan başka hiçbir kimse gideremez. Sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu geri çevirecek hiçbir kimse yoktur. O, bunu kullarından dilediğine eriştirir. O, mağfiret edendir, rahmet edendir."(10 Yunus/107)

Bunlar gibi birçok ayet-i kerime, mahlûklardan yardım isteme ve onlara dua etmenin ibadet olduğunu açıklamaktadır. Zarar da fayda da ancak Allah'tandır, O'nun ortağı yoktur. Dilediğine bir musibet gönderir, dilediğine göndermez. Onun emri ve iradesine kimse karşı koyamaz.

Tüm bu ayetler fayda ve zararın sadece Allah'ın elinde olduğunu, Allah'tan başka hiçbir kimsenin fayda veremeyeceğini ve bir zararı da gideremeyeceğini, böyle bir yetkinin sadece yerlerin ve göklerin Rabb'inin

elinde olduğunu bildirmektedir. Ancak ne yazık ki bu açık ayetlere rağmen günümüzde insanlar kendileri gibi insanlara yönelmekte, şeyh, veli, evliya gördükleri kimselere dua etmekte, onlardan yardım istemekte, ölmüş kimselerin kabirlerine giderek sıkıntılarının yok olmasını ölülerden beklemekte, Allah dostu zannettikleri kimselere rabıta adı altında yönelerek onlardan fayda beklemektedirler. Ancak bütün bunlar Allah'ın indirdiği dinde şirk olan fiillerdendir. Her kim ki bir ihtiyacının giderilmesi, bir sıkıntısının yok olması için Allah'tan gayrısına yönelir, mutlak olarak ondan medet dilerse Allah'a ait olan bir hakkı Allah'tan almış, kendisi gibi bir kula vermiştir ki, işte bu müşrikliğin ta kendisidir.

Allahu Tealâ'dan başkasının güç yetiremeyeceği bir konuda yaratılanlardan yardım

istemek, kendisinden yardım istenen varlığın, zararı kaldırabileceğine veya fayda verebileceğine güç yetirdiğine inanmayı içermektedir. Dolayısıyla kişi, zarar ve fayda verme sıfatını Allahu Tealâ'dan başkasına nisbet etmiş olur. Halbuki zarar ve fayda verme, sadece Allah'a ait olan hususiyetlerdendir.

Veya kişi, kendisinden yardım istediği varlığın, kendisini Allah'a yaklaştıracak bir konumunun olduğuna inanmasından dolayı bunu yapmış olabilir. O varlığı, bir şefaatçı ve vasıta olarak kabul eder. Bu ise, küfür ve şirkin ta kendisidir.

Sevgili kardeşim! Bil ki dua, ibadet çeşitlerinden birisidir. Resulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* "Dua ibadettir" diye buyurmuştur. Yine kendisine hangi ibadetin daha üstün olduğu sorulduğunda "Kişinin kendisi

için dua etmesidir" demiştir. Kişinin kendisi için yaptığı dua ibadettir. Üstelik ibadet ismi ve anlamına giren şeylerin en özel ve en üstünüdür.

Şeyh Süleyman bin Abdullah Alu'ş-Şeyh şöyle der: "Bundan anlaşılmaktadır ki dua, ibadetlerden bir ibadettir ve hatta Allahu Tealâ katında en sevilenidir. Eğer duada ortak kılma şirk değilse, o zaman yeryüzünde de şirk yoktur. Eğer yeryüzünde şirk varsa, o zaman duada şirk bulunması, diğer ibadetlerde şirkin bulunmasından daha önceliklidir. Bununla birlikte dua da koşulan şirk, Resulullah'ın kendilerine gönderilmiş olduğu müşrikler arasındaki en büyük şirk türü idi. Onlar peygamberlere, salihlere ve meleklere dua ederler ve kendilerine Allah katında şefaat etmeleri için onlara ibadet ederlerdi. Bu nedenle, musibet anında Al-

lah'a yönelirler ve ortak koştuklarını unuturlardı. Öyle ki şöyle bir rivayet aktarılır: Onlardan bir grub, denizde bir musibetle karşılaştı. Bunun üzerine gemide bulunan putları denize attılar şöyle demeye başladılar: "Ey Allah, Ey Allah (bizi kurtar)." Çünkü edinmiş oldukları sahte ilahlarının zararı gideremeyeceğini ve zorda kalana icabet edemeyeceğini bilmekteydiler...

Bil ki! Âlimler, duanın çeşitlerinden herhangi birisi ile –ibadet duası ve istek duası- Allah'tan başkasına yönelen kişinin, "Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed, Allah'ın Resulüdür" dese, namaz kılıp, oruç tutsa dahi müşrik olduğu konusunda icma etmişlerdir. Zira İslam, her iki şehadeti de ikrar etmekle birlikte, Allah'tan başkasına ibadet edilmemesini şart koşmuştur. Kim her iki şehadeti söyler ve Allah'tan başkasına

ibadet ederse, her iki şehadeti de hakiki olarak yerine getirmiş olmaz. Onların iki şehadeti ikrar etmeleri, şirk koştukları halde Allah'tan başka ilah olmadığını ikrar eden Yahudilerin durumuna benzer. Manası ile amel ve itikad edilmediği sürece mücerred olarak iki şehadetin teleffuz edilmesi, İslam'da yeterli değildir. Bu konuda icma bulunmaktadır."

O halde bundan sonra senin üzerine sadece ama sadece Allah'tan yardım istemen, O'ndan medet umman, O'na dua etmen ve bu gibi şeylerde asla ama asla Allah'tan başkasına yönelmemendir. Zerre kadar dahi olsa Allah'tan başkasına yönelmen, sadece Allah'ın güç yetirebileceği hususlarda veli, alim, Allah dostu zannettiğin bir mahluktan medet beklemen senin bütün amellerini iptal edecek, seni müşriklerin safına katacaktır.

Allah böyle bir sondan seni ve bizleri korusun.

9- Şer'i Emirleri Tamamen Terk Etmek

Sevgili Kardeşim! Şer'i amelleri terk etmek ile kastım kişinin bütünüyle Allah'ın emir ve yasaklarından yüz çevirmesidir. Kişi öyle bir konuma gelir ki, İslam ile bağı sadece diliyle söylediği "La İlahe İllallah" cümlesinden ibaret kalır. Kendisini "Müslüman" olarak isimlendirmekten başka Allah ile hiçbir bağı yoktur. Allah'ın Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e indirdiği mübarek kitabındaki bütün emirleri terk etmiş, Allah'ın yasakladığı bütün fiillerle haşır neşir olmaya başlamıştır.

Bil ki; kim şeriata zahiri olarak boyun eğmekten yüz çevirir ve bu dinin farz ve vaciplerinden olan hiçbir ameli yerine getir-

mezse, iki şehadeti ikrar etse dahi küfre düşmüş ve dinden çıkmış olur. Allahu Tealâ şöyle buyurur:

"De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun; Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Ğafurdur, Rahimdir." (3 Al-i İmran/31)

Bu ayette Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, kendisine yönelik sevginin alameti olarak Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in getirdiği dine uymayı gerekli kılmıştır. Her kim Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e indirilen şeriate uyar ve ona tabi olursa o kimsenin "Allah'ı seviyorum" iddiası doğrudur. Ama her kim bu şeriatten yüz çevirmişse diliyle binlerce kez Allah'ı sevdiğini iddia etse de o kimse Allah'ı seviyordur. Onun kalbindeki sevgi yalandır. Allah'ı ise ancak kafirler sevmez. Bu ayete dair İslam alimleri şöyle

demişlerdir:

"Bu ayet, Allah'ı sevdiğini iddia eden fakat Muhammed'in yolunda olmayan herkes için geçerlidir. Bütün söz ve fiillerinde nebevi dine ve Muhammed'in şeriatına uymadıkça o kimse davasında yalancıdır."

"Allahu Tealâ'yı sevdiğini iddia eden, fakat Resulullah'a *(sallallahu aleyhi ve sellem)* uymayan kimse, yalancıdır. Onun sevgisi tek olan Allah için değildir. Tam aksine, onun sevgisi şirk sevgisidir. O, Yahudi ve hristiyanların Allah'ı sevdiklerini iddia etmeleri gibi, bu konuda hevasına uymaktadır. Eğer onlar Allah'a olan sevgilerinde samimi olsalardı, Allah'ın sevdiğinden başkasını sevmez ve Resule uyarlardı. Allah'ı sevdiklerini iddia etmelerine rağmen, Allah'ın hoşuna gitmeyen şeyi sevdiler. Onların sevgisi, müşriklerin sevgisi gibiydi."

Bil ki, kişinin Allahu Tealâ'ya olan sevgisi, Resulullah'ın sünnetine ve Rabbi katından getirmiş olduğu şeriata olan bağlılığı derecesindedir. Allahu Tealâ'ya olan sadık sevgi, şeriatın hükümlerine tabi olmak ve bağlı kalmak oranında artar. Şeriat hükümlerine zahiri olarak uymanın mutlak olarak yok olması, Allahu Tealâ'ya olan sevginin de mutlak olarak yok olmasını gerekir. Kişiden, Resulullah'a *(sallallahu aleyhi ve sellem)* buğzetmediği, ona düşmanlık yapmadığı ve onu inkâr etmediği sürece mutlak olarak Allah sevgisi yok olmaz.

10- Namazı Terk etmek

Senin için terk ettiğin zaman hem dünyanı hem de ahretini hüsrana uğratacak amellerden bir tanesi de namazdır. Biliyorum ki "Kişiyi Müşrik Yapan Ameller" isimli bir kitapçıkta namazın terkini gören bir çok

kimse “Ama üç büyük mezhep alimi namazın terkini küfür görmemişlerdir” diye itiraz edecektir.

Sevgili Kardeşim! Burada benim sana asıl anlatmak istediğim bu değildir. Seni ilmi tartışmaların içine sokmak istemiyorum. Ama sana sadece şunu hatırlatmak isterim. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurur:

“Kişi ile küfür arasında namazı terk vardır.”[1]

“Kul ile küfür arasında ancak namazı terk vardır.”[2]

“Küfür ile iman arasında namazı terk vardır.”[3]

---

[1] Müslim

[2] Nesai tahric etmiştir. Sahihu’t-Terğib, 563

[3] Tirmizi tahric etmiştir. Sahihu’t-Terğib, 563

"Bizimle onlar arasındaki ahid namazdır. Kim namazı terk ederse, küfre düşmüştür."[4]

"Kul ile küfür ve iman arasında namaz vardır. Onu terk eden, şirke düşmüştür."[5]

"Namazı bilerek terk etmeyin. Kim bilerek namazı terk ederse, Allah'ın ve Resulünün zimmetinden ayrılmış olur."[6]

"Kim namazı bilerek terk ederse, dinden çıkmış olur."[7]

Göreceğin üzere bunların hepsi sözlerin en doğrusunu söyleyen Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in sözleridir. Bununla beraber Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kitabında açıkça kendilerinden razı olduğunu belirttiği

---

[4] Sahihu't-Terğib, 564

[5] Sahihu't-Terğib, 574

[6] Sahihu't-Terğib, 569

[7] Muhammed bin Nasr, Kitabu's-Salat

sahabeler de namaz kılmayana kafir ismini vermişlerdir. Abdullah bin Şakik *(radıyallahu anh)* şöyle demiştir:

"Muhammed'in ashabı, namazın terkinden başka, hiçbir amelin terkini küfür saymazlardı."

Ömer bin Hattab *(radıyallahu anh)* şöyle der: "Namazı terk edenin, İslamdan bir payı yoktur."

İbn-i Mes'ud *(radıyallahu anh)* şöyle der: "Namazı terk edenin dini yoktur."

Ebu'd-Derda *(radıyallahu anh)* şöyle der: "Namazı olmayanın imanı yoktur, abdesti olmayanın da namazı yoktur."

Ali bin Ebi Talib *(radıyallahu anh)* şöyle der: "Namaz kılmayan, kâfirdir."

Cabir bin Abdullah *(radıyallahu anh)* şöyle der: "Namazı terk küfürdür, bunda ihtilaf

yoktur.”

Hafız el-Münziri şöyle der: “Sahabeden ve onlardan sonra gelenlerden bir topluluk vakti çıkıncaya kadar namazı kasıtlı olarak terk eden kimsenin tekfir edileceği görüşündedir. Bu görüşte olanlar şunlardır: Ömer bin El-Hattab, Abdullah bin Mes’ud, Abdullah bin Abbas, Muaz bin Cebel, Cabir bin Abdillah ve Ebu’d-Derda *(radıyallahu anhum)*. Sahabenin dışında aynı görüşte olanlar ise Ahmed bin Hanbel, İshak bin Rahaveyh, Abdullah bin El-Mübarek, Nehai, Hakem bin Utbe, Eyyub es-Sahtiyani, Ebu Davud et-Tayalisi, Ebu Bekr bin Ebi Şeybe, Züheyr bin Harb ve diğerleridir.”[8]

Tüm bunları okuduktan sonra sana düşen “Namazın terki küfür müdür değil mi-

---

[8] et-Terğib

dir?" şeklinde tartışmalara kulak asmaman, namaza sarılman ve onu hiç terk etmemendir. Ben bu konu üzerinde sözü uzatmak, detaylara girmek istemiyorum. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* namaz kılmayanı kafir ve müşrik olarak isimlendirdikten sonra, O'nun ashabı namaz kılmayanı dinsiz kabul ettikten sonra ne bana ne de sana artık söz düşmez. Yapılması gereken şey bellidir. Namaz kılmaya başlamak ve onu hiç terk etmemek...

Son Söz

Sevgili Kardeşim! Bu sana senden hiçbir ücret istenmeksizin yapılan samimi bir çağrıdır. Bizim üzerimize ise açık bir duyurudan başka düşen bir görev yoktur. Sana düşen bu yazdıklarımı iyice okuman, anlamaya ve idrak etmeye çalışman ve daha sonra her işi bir kenara bırakarak yazdıklarımın doğruluğunu araştırmandır. Belki burada saydığım müşrik yapan amellerden birçoğunu yıllarca kendini Müslüman olarak isimlendirmene karşın yapıyordun. Ve bunları okuduktan sonra senin için iki seçenek kalıyor. Ya söylediklerime hiç değer vermez ve bu kitapçığı bir kenara atarsın ya da söylediklerimin üzerinde düşünür, anlamaya çalışır, hemen Allah'ın kitabına, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in hadislerine müracaat ederek

sana anlattıklarımın doğruluğunu araştırırsın. Ancak şunu aklından çıkarmamanı nasihat ederim.

Eğer burada yazdıkların gerçekten hak ise ve sen bu fiilleri bizzat işliyorsan emin ol ki, bu dünyada yaptığın hiçbir hayır sana ahret gününde fayda vermeyecektir. Zira daha önce de söylediğim gibi şirk ameli, bütün ibadetleri ve hayır amellerini iptal eden büyük bir suçtur. Bu yüzden önce bu güne kadar Allah'ın kitabından ve Rasulullah'ın sünnetinden kaynaklanmayan bütün sözleri bir kenara bırakarak söylediklerime kulak ver ve sana anlatılan bu hakikatleri direkt ilk kaynağından öğrenmeye çalış. İnanıyorum ki selim bir kalple Allah'ın kitabına yöneldiğin zaman, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* senden hidayetini esirgemeyecektir. Zira Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kullarına

zulmedici değildir. Ancak kalbini selim tutmaz, önyargı ve kuşkularla Allah'ın indirdiği vahye yönelmeye çalışırsan ondan hayırlı bir rızık elde etmen mümkün olmayacaktır. Allah seni ve bizleri şeytanın şerrinden muhafaza buyursun.

Ve son olarak bu senden hiçbir karşılık beklemeksizin sana nasihat etmeyi görev bilen bu kardeşine de dua etmeyi ihmal etme.

Hiç şüphesiz başında ve sonunda hamd Alemlerin rabbime özgüdür.